

Եկէք ինձի, բոլոր յոգևած ու բռնաւորութեանը...

Մարտի 11.28

ԲԱՐԻ ԼՈՒՐ

Հոկտեմբեր, 2013թ.

№ 10 (50)

Հոյս է տեսնում 2009թ. խցիկից

ՀՈՐԴՈՐ ՀԱՅԱՍՏԱՆԻ ԵՐԻՏԱՍԱՐԴՆԵՐԻՆ

ՀԻՍՈՒՄ ԶՐԻՍՏՈՍԸ ԿԱՌՈՒՅՈՒՄ Է ԻՐ ԵԿԵՂԵՑԻՆ

ԵՍ ԴԵՌ ՄԱՆԿՈՒՑ ԶԳԱՑԵԼ ԵՄ ԱՍՏԾՈՒ ՉԵՌՔԸ

ԱՄՍԱԳԻՐ

Նոյեմբեր, 2013թ., N 10 (50)

Լույս է տեսնում 2009թ. մայիսից

ԱՅՍ ՀԱՄԱՐՈՒՄ ԿԱՐԴԱՅԵՐ

Վաժա եղբայր, Վլադիկովկասի ԱՇԲ եկեղեցու եպիսկոպոս Նորդոր Հայաստանի երիտասարդների.....	1
Զումբեր եղբայր, Օսերիա Նիսու Քրիստոսը կառուցում է Իր եկեղեցին.....	2
Դավիթ եղբայր, Օսերիա Ես դեռ փոքրուց գացել եմ Ասարծու ձեռքը.....	4
Նարց ու պարասիսան.....	7
Ուսրի ով գիտե բարիք գործել, բայց չի գործում, դա մեղք է նրա համար.....	9
Ասրված հոգի է.....	11
Քրիստոս և Իր խաչը.....	11
Վկայություններ.....	12-13
Նվեր մարանին.....	14
Նպարությունը մեղք է.....	15
Ազահությունը մեղք է.....	15
Քրիստոս բարեխոս է.....	16

Սիրելի՛ ընթերցողներ, խնդրում ենք աղոթել խմբագրության համար, որպեսզի թերթի միջոցով տարածվի Ավետարանի Բարի Լույսն ու ցանկեն ճշմարտության սերմերը, որպեսզի մարդիկ դառնան Աստծուն և հավիտենական կյանք ունենան:

Սիրելի՛ ընթերցողներ, խնդրում ենք ձեր դիտողությունները, առաջարկությունները, նվիրատվությունները ուղարկել խմբագրություն: Մենք սիրով հաշվի կառնենք ձեր արձագանքները: Հեռ.՝ 093-532-526, 093-954-930

ՀՈՐԴՈՐ ՀԱՅԱՍՏԱՆԻ ԵՐԻՏԱՍԱՐԳՆԵՐԻՆ

2013թ. հոկտեմբերի 11-12-ի երիտասարդական համաժողովից
ք.Էջմիածին

Գրեցի ձե՛գ, երիտասարդներ՝, քանի որ դուք ուժեղ եք...

Ա Հովհաննու 2.14

Մի րեւի՝ երիտասարդ եղբայրներ ու քույրեր, այստեղ գալով ու ձեզ տեսնելով՝ ես շատ ուրախացա։ Այո՛, ձեզ նայելիս սիրտս լցվում է ուրախությամբ (հնարավոր չէ չուրախանալ), աճում է հավատքս, լցվում եմ Աստծու սիրով։ Ձեր մեջ կա պատվական հավատք, ձեզ քարոզում եմ Աստծու ամբողջ կամքը։ Ամեն տեղ չէ, որ Ավետարանը քարոզվում է ամբողջությամբ, բայց դուք այսօր ունեք այդ հրաշալի հնարավորությունը՝ լսել Ավետարանի ճշմարիտ վարդապետությունը։ Աշխարհում կան բազմաթիվ գրքեր, որոնք այրվելու են, բայց Աստվածաշունչն այն գիրքն է, որտեղ գրված է աշխարհի սկզբի և վերջի մասին։ Աստծու Խոսքը հավիտյան հաստատ է, այն այրող կրակ է, կենդանի է և զորեղ և ամեն երկսայրի սրից ավելի կտրուկ։ Աստված օրհնել է մեզ՝ շնորհելով Իր կենդանի Խոսքը։

Մի րեւի՝ եղբայրներ ու քույրեր, երբ Աստված մեզ կանչեց, մենք երիտասարդ էինք, և առ Աստված տանող ճանապարհին կանգնելու համար պետք է զոհասեղան բարձրանայինք, քանի որ

այդ ժամանակ հալածանք էր, նեղություն, մարդկանց ձեռքակալում էին, և չէինք իմանում, թե ուր են տանում։ Եթե քրիստոնյան պատրաստ չէր Քրիստոսի համար մեռնելու, նա չէր կարող քայլ անել հավատքի մեջ։ Բայց ձեր ժամանակներն այլ են. ես հավաքույթի ժամանակ այսքան երիտասարդություն (մոտ 3000) դեռ չէի տեսել։ Աստծու հրաշքը կատարվում է Հայաստանում, և Աստված հատուկ սիրով է սիրում ձեզ։

Կար ժամանակ, երբ մենք և մեր հայ եղբայրներն ու քույրերը փոխադարձ այցելում էինք միմյանց, համարյա մի եկեղեցի էինք։ Երկար ընդմիջումից հետո, երբ կրկին սկսեցինք հաղորդակցվել, սերն սկսեց աճել։ Ամեն հանդիպումից հետո մեր բաժանումը շատ դժվար էր լինում, քանի որ մեզ միաբանում էր Սուրբ Հոգուց բխած իրական սերը։ Մարդկային սերը մոռացվում է, և ես գոհանում եմ Աստծուց Նրա կենդանի սիրո համար։ Ոչ ոք չի կարող ինձնից հանել այն սերը, որը ձեր միջոցով լցվել է իմ սրտում։ Ես շատ ուրախ եմ, որ մեր երիտասարդները փոխադարձ այցելով հաղորդակցվում են։

Օգոստեմբերի, 2013թ., ՕՆ 10 (50)

Երիտասարդներ, դուք աղոթելու, կարդալու, Քրիստոսին նվիրվելու և, վերջապես, հավատքով աշխարհին հաղթելու ժամանակ ունեք: Երիտասարդներ, դուք ուժեղ եք, Աստծու Խոսքը ձեր մեջ է բնակվում, և դուք չարին հաղթեցիք:

Դուք երանելի եք, ձեր եղբայրներն ունեն հովվական ու հայրական սիրտ, նրանք հոգատար են ձեր նկատմամբ:

Երբ վերջին անգամ մեր երիտասարդները Հայաստան կատարած այցից վերադարձան, ինձ պատմեցին,

որ Հանքավանում բոլորն առավոտյան վաղ դուրս էին եկել իրենց ճանապարհելու, և շատ դժվարությամբ են բաժանվել: Նրանք միմյանցից բաժանվել են արցունքներն աչքերին: Այն սերը, որ Տերը լցրել է Հայաստանում, ձեր միջոցով փոխանցվում է նաև մեզ: Փառք Տիրոջը, Նա մեր մեջ է, Նա մեզ հետ է: Ամեն:

*Ձեր եղբայր՝ Վաժա
Օսեթիա, Վլադիկովկասի ԱՀՔ
եպիսկոպոս*

ՀԻՍՈՒՍ ՔՐԻՍՏՈՍԸ ԿԱՌՈՒՅՈՒՄ Է ԻՐ ԵԿԵՂԵՅԻՆ

Փառք մեր Տեր Հիսուս Քրիստոսին, որ Նա կա, որ մեզ միաբանել է Իր սիրով: Նա արժանի է այդ փառքին: Սաղմոս 27.4-ում ասվում է. «Տիրոջից մի բան են ցանկանում ու այս են խիստ փափագում, որ կյանքիս բոլոր օրերին Տիրոջ տան մեջ բնակվեմ՝ Տիրոջ վայելչությունը տեսնելու ու Նրա տաճարում Նրան փնտրելու համար»:

Դավիթն Աստծուց մի բան էր խնդրում՝ ապրել Նրա տան մեջ և տեսնել Նրա գեղեցկությունը: Փառք մեր Տիրոջը: Եսայի մարգարեն Հիսուսի մասին մարգարեանում և ասում է. «ո՛չ տեսք ունեք, ո՛չ էլ վայելչություն, որ նրան նայեի՜նք, գեղեցկություն չկար, որ

նրան ցանկանա՜նք» (Եսայի 53.2): Նրա վրա տեսք և ախորժանք չկար, բայց Դավիթը տեսնում էր Նրա գեղեցկությունն ու Նրա փառքը և Աստծուց խնդրում էր միայն մեկ բան՝ լինել Նրա տան մեջ և տեսնել Նրա վայելչությունը:

Սիրելիներ, թող Աստված բացի մեր հոգևոր աչքերը, ու փառավորենք Աստծուն, որ Նա մեզ կանչել է Իր ընտանիքի անդամ դարձնելու, Իր տան մեջ գտնվելու և Իր գեղեցկությունը տեսնելու: Սա հնարավոր է միայն ու միայն Նրա արյան շնորհիվ: Մենք այսօր բոլոր մարդկանցից ամենա-

երջանիկներն ենք, և ես համոզված եմ, որ այս օրհնությունը տարածվում է նաև մեր երկրում գտնվող մեր քույրերի ու եղբայրների վրա, և սարերից այն կողմ նրանք նույնպես զգում են այն և ուրախանում են մեզ հետ:

Ես այս մասին գրուցել եմ մեր եղբայրների հետ և այժմ ուզում եմ վկայել նաև ձեզ: Հեռավոր Շվեյցարիայից մեզ մոտ հյուր էին եկել մեր քույրերն ու եղբայրները: Հյուրերից մեկը կարդաց այնտեղ մեր մասին եղած հայտնությունը: Շվեյցարիայում մի հավատացյալ, որը մեզ չի ճանաչում ու երբեք չի տեսել, մեր եկեղեցու համար մարգարեացել է հետևյալը. «Աստված ասում է. Ես այնտեղ դրել ու հաստատել եմ Իմ եկեղեցու հիմքը և շուտով պիտի նրա պատերը շարժեմ»: Երբ Հայաստանի եղբայրները եկան ու ասացին, որ Աստված կառուցում է մեր եկեղեցին, ես իմ ներսում շատ ուրախացա: Խոսքը եղել էր Շվեյցարիայում, բայց Աստված այդ գործի համար եղբայրներ ուղարկեց Հայաստանից: Այս ամեն բանում մենք տեսնում ենք Աստծու ձեռքը և ամեն բանի համար խոնարհվում ենք Նրա առջև: Թող Աստված փառավորվի: Թող ձեր սերը շատանա, և Աստծու սերը ավելի արմատանա ձեր մեջ, որպեսզի ով որ գա ձեզ մոտ, ում հետ էլ որ հանդիպեք, բոլորն զգան դա: Չէ՞ որ սերն ամեն բանից առավել է, և սիրով է ամեն բան կատարվում:

Աստծու Խոսքը Ա Կորնթ. 13.8-ում ասում է. «Սերը երբեք չի վերջանում,

բայց եթե մարգարեություններ կան՝ կդադարեն, եթե լեզուներ՝ կլռեն, եթե գիտություն՝ պիտի անցնի»: Թող Աստված օրհնի բոլորիդ: Մենք շնորհակալ ենք մեր Տեր Աստծուց, շնորհակալ ենք նաև ձեզնից ու խնդրում ենք, որ ձեր աղոթքների մեջ միշտ հիշեք մեզ՝ Վլադիկովկասի եկեղեցուն: Մենք շատ ունենք ձեր աղոթքների ուժի և գործության կարիքը, դրանց օգնությունը մենք շատ ենք զգում մեր կյանքում: Երբ մեկն աղոթում է Աստծուն, հոգևոր կյանքում շատ մեծ հաղթություն է լինում: Ես ձեզ արդեն ասել եմ, թե ինչպիսի ծանր վիճակում է գտնվում մեր համրապետությունը: Ես հիշում եմ և այն հայտնությունը, որը եղավ այն ժամանակ, երբ մենք աղոթում էինք մեր եկեղեցու համար: Նրանում ասվում էր, որ երկնքում շատ սև ամպեր էին հավաքվել, բայց երբ դրանց վերևում հայտնվեց Հիսուս Քրիստոսի խաչը և հարվածեց այդ մութ ամպերին, նրանք քանդվեցին, փշրվեցին ու թափվեցին գետնին: Փառք մեր Տիրոջը: Շարունակության մեջ ասվում էր, որ երևաց բացված Աստվածաշունչ, և Աստված սկսեց Իր Խոսքը տալ բոլորին: Փառք Տիրոջը: Եվ այս ամենը կատարվում է սուրբերի աղոթքների միջոցով: Դրա համար ես խնդրում եմ, որ դուք ձեր աղոթքների մեջ միշտ հիշեք մեզ: Թող Աստված օրհնի ձեզ, և ողջ փառքը լինի Նրան՝ Հորը, Որդուն և Սուրբ Հոգուն: Ամեն:

**Չումբեր եղբայր
Օսեթիա**

Օգոստեմբերի, 2013թ., ՁՆ 10 (50)

ԵՍ ԴԵՌ ՓՈՔՐՈՒՅ ԶԳԱՅԵԼ

ԵՄ ԱՍՏԾՈՒ ԶԵՌՔԸ

Փառք մեր Տիրոջը: Այսօր իմ կյանքից հիշեցի մի պատմություն: Ես աշխատում էի մի վայրում, որտեղ հազիվ չորս տարեկան մի աղջիկ կար: Նա հայր չուներ, հայրը նրան բողել ու հեռացել էր: Մի անգամ, երբ ես դուրս եկա փողոց, նա մոտեցավ ինձ ու ասաց. «Ես ցանկանում եմ տեսնել քեզ, հանդիպել քեզ հետ: Թող մարդիկ մտածեն, թե դու իմ հայրն ես»: Այս խոսքերը խոցեցին իմ սիրտը, ու ես շատ հուզվեցի երեխայի ասածից:

Սիրելիներ, քրիստոնեական եկեղեցիները թեպետ հազարավոր վարժապետներ ունենան Քրիստոսով, բայց հայրերը քիչ են: «Որովհետև, եթե տասը հազար դաստիարակներ ունենաք Քրիստոսով, շատ հայրեր չունեք, քանի որ ավետարանով են ձեզ ծնեցի Քրիստոս Հիսուսում» (Ա Կորնթ. 4.15): Չկան հայրեր՝ չկան ցավացող սրտեր, որ ցավ քաշեն, տառապեն երիտասարդների համար: Երբ ես եկա Հանքավանի ձեռնարկը, ասացի. «Աստված իմ, ինչքան արցունքներ են այստեղ թափվել, որպեսզի այս ամենը կառուցվի»: Ես այս ամենը տեսա ձեռնարկի դարպասների մոտ, դեռ ներս չմտած: Ինչքան աղոթքներ են եղել, որ Աստված տվել է այս հնարավորությունը:

Եղբայրներ, քույրեր, մարդը մի այնպիսի էակ է, որ ամեն բան շատ շուտ մոռանում է: Այսօր շատ եկեղեցիներ կան, որ երազում են ունենալ

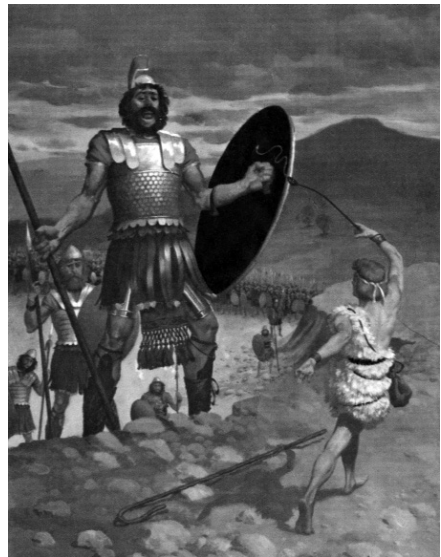
այնպիսի հայրեր, ինչպիսիք դուք ունեք: Ես ձեզ խնդրում եմ՝ գնահատե՛ք նրանց, աղոթե՛ք նրանց համար, ցավացե՛ք նրանց համար հանուն Հիսուս Քրիստոսի: Այս հարցն այսօր շատ կարևոր է: Եկեք մեր առաջնորդներին լսենք և հնազանդ լինենք նրանց, որովհետև նրանք հսկում են մեր հոգիների համար՝ որպես մարդիկ, որ հաշիվ պիտի տան, որպեսզի ուրախությամբ գործեն և ոչ թե վշտով, քանի որ դա անօգուտ կլինի մեզ համար (Եբր. 13.17): Եկեք մայենք մեր հայրերին ու օրինակ վերցնենք նրանցից, լինենք նրանց մեծան՝ տառապող հոգիների համար ցավ քաշող:

Ես դեռ փոքր տարիքից զգացել եմ Աստծու ձեռքը: Ես ապաշխարեցի, մկրտվեցի Սուրբ Հոգով, հետո նաև՝ ջրով: Մենք Վրաստանի փախստականներ էինք և ապրում ենք Հյուսիսային Օսեթիայում: Որպեսզի փախստականներ չլինեին, կառավարությունն ու իշխանությունները հատուկ նշանակության զորքերը դուրս բերեցին մեր դեմ և մեզ մեր ողջ ունեցվածքով դուրս գցեցին փողոց: Մեզ տվեցին ընդամենը մի մեքենա և ասացին, որ ողջ Հյուսիսային Օսեթիան մերն է, կարող ենք գնալ այնտեղ: Ես իմ սրտում ասում էի. «Աստված իմ, ես հավատացյալ եմ դարձել և սպասում էի, որ իմ կյանքն

այլ կերպ կընթանա, ավելի լավը կդառնա, բայց հիմա նստած եմ փողոցում ու չգիտեմ, թե ուր գնամ»: Մենք փողոցում ապրել ենք սառնամանիքների և սովի ժամանակ, սակայն փառք Աստծուն այդ ամենի համար:

Երբ սատանան մոտենում է մեզ, ուզում է հափշտակել մեր սրտի մեջ ցանված խոսքը: Նա ուզում է խաբիլել, ավերել ու ոչնչացնել մեր հավատքը, որպեսզի հետո կարողանա հաղթել մեզ: Բայց մենք Աստծու զավակներ ենք, ու Տեր Հիսուսը պատվիրում է, որ քաջասիրտ լինենք, քանի որ Ինքը հաղթել է աշխարհին: *«Աշխարհում նեղություն պիտի ունենաք, բայց քաջասիրտ եղեք, Ես աշխարհին հաղթեցի»* (Հովհ.16.33): Նա Հեսուին նույնպես պատվիրում էր. *«Միայն թե գորացի՛ր և շատ քաջ եղիր, որպեսզի կարողանաս իմ ծառայի՝ Մովսեսի քեզ պատվիրած Օրենքը պահել և կատարել. դրանից աջ կամ ձախ մի՛ շեղվիր, որպեսզի քո անցնելիք բոլոր ճանապարհներում հաջողություն գտնես»* (Հեսու 1.7): Աստված մեզ նույնպես ասում է. *«Հաստատո՛ւն եղիր, հավատա՛ ու վստահի՛ր Ինձ, ապավինի՛ր Իմ Խոսքին»*: Միգուցե մեր աչքերը տեսնեն ինչ-որ մի բան, որից մենք շատ վախենանք, սարսափենք, բայց ես ուզում եմ բոլորիս ասել՝ Հիսուս Բրիստոսը մեզ հետ է: Նա քո Աստվածն է, և Հայաստանը չպետք է վախենա: Օսեթիան նույնպես չպետք է վախենա, որովհետև Հիսուս Բրիս-

տոսը մեր Աստվածն է, փառք Նրան հավիտյան: Ես շատ եմ սիրում ասել՝ Հիսուս, Դու թագավորների Թագավորն ես: Երբ ես դա ասում եմ, իմ սիրտը խոնարհվում է Նրա առաջ, և ես տեսնում եմ ամեն բան Նրա առաջ խոնարհված ու զգում եմ, թե ինչպես է սատանան վախենում, երբ ես ասում եմ դա: Եղբայրներ, քույրեր, միգուցե ձեր սրտերում ինչ-որ բանից դեռ վախ կա, բայց ես ձեզ խնդրում եմ, դա ձեզ հետ մի՛ տարեք ձեր տները: Դավիթը Գողիաթին ասաց.

«Դու իմ վրա սրով, նիզակով ու գեղարդով ես գալիս, բայց ես Ձորաց Տիրոջ, Իսրայելի զորքերի Աստծո ամուսնով եմ գալիս քո մոտ, Ում դու անարգեցիր: Այսօր Տերը քեզ իմ ձեռքն է մատնելու, ու ես սպանելու եմ քեզ ու գլուխդ կտրելու եմ վրայիցդ, և փղշտա-

Օգոստոսի, 2013թ., № 10 (50)

ցիների բանակի դիակներն այսօր երկնքի թռչուններին ու երկրի գազաններին են տալու, որպեսզի ամբողջ երկիրն իմանա, որ Իսրայելում Աստված է, և այս ամբողջ բազմությունն իմանա, որ Տերը սրով ու նիզակով չի փրկում, քանի որ պատերազմը Տիրոջն է, ու Նա է ձեզ մեր ձեռքը մատնելու» (ԱԹագավորաց 17.45-47):

Դավիթը, որը Գողիաթից շատ անգամ ցածր էր և անփորձ, ապավինեց Տեր Աստծուն, ասաց հետևյալ խոսքերը. «ո՞վ է այս անթլփատ փղշտացին, որ կենդանի Աստծու զօրքերին նախատի»: Բոլոր հրեաների համար Գողիաթը սարսափելի մի անձնավորություն էր, բայց Դավիթի համար՝ ընդամենը մի անթլփատ փղշտացի էր: Միգուցե այսօրվա քո պատերազմը մի քանի անգամ ավելի դժվար է, քան քո կարողությունը, և դու վախենում ու սարսափում ես: Միգուցե դու ոչ մի կերպ չես կարողանում հասկանալ, թե ինչպես են լուծվելու այդ բոլոր հարցերը, թե ինչ միջոցով դու կկարողանաս հաղթել այդ ամենին: Բայց դու հավատքով դավանիր և ասա՝

«Գողիաթ, ո՞վ ես դու իմ Տեր Աստծու՝ քաղաքների Թագավորի առջև»:

Փառք Տիրոջը, սիրելիներ: Ես իմ կարճ կյանքում տեսել եմ, որ ոչ մի տեսակի ուժ չի կարող ինձ հեռացնել Աստծու սիրուց:

Պողոս առաքյալը նույնպես հիանալի կերպով հասկանում էր դա, և իր սիրելի որդուն՝ Տիմոթեոսին գրում է

հետևյալ խոսքերը. «Որովհետև Աստված մեզ երկշտության հոգի չի տվել, այլ՝ զորության, սիրո և զգաստության: Ուրեմն ամոթ մի՛ համարիր մեր Տիրոջ վկայությունը և ոչ էլ ինձ՝ Նրա բանտարկյալին, այլ մասնակից եղիր ավետարանի չարչարանքներին՝ Աստծու զորության համեմատ» (Բ Տիմ. 1.7-8): Հաղթությունը ոչ թե քո ուժով, ոչ թե քո զորությունով ու ֆիզիկական կարողությունով է, այլ Աստծու Հոգով ու Աստծու զորությամբ: Ինչո՞ւ ենք մենք շատ հաճախ պարտվում, ինչո՞ւ ենք տկարանում, ինչո՞ւ ենք ընկնում: Քանի որ պատերազմում ենք մեր իմաստությամբ, մեր ուժով ու մեր կարողությամբ, դրա համար էլ պարտվում ենք: Բայց իմացեք, անօրենը չի վախենում մեր ուժից, մեր զորությունից, նա վախենում է, երբ մենք հնազանդվում ենք Աստծուն ու պատերազմում ենք մեր Տեր Հիսուս Քրիստոսի զորությամբ:

Ա Կորնթ. 15.58 խոսքում կարդում ենք. «Ուրեմն, իմ սիրելի՛ եղբայրներ, հաստատ եղե՛ք, անշաղթ մնացե՛ք, միշտ ավելի առաջացե՛ք Տիրոջ զործի մեջ, գիտենալով, որ ձեր աշխատանքը զոր չէ Տիրոջով»: Եթե սատանան կարողանար շարժել, կործանել մեր ավագ եղբայրների հավատքը, մենք այսօր այստեղ չէինք լինի: Բայց փառք Տիրոջը, որ նրանք ամուր բռնել են հավատքը, որ հաղթել են մեր Տեր Հիսուս Քրիստոսի զորության շնորհիվ, և մենք այսօր այդ հաղթության պտուղներն ենք: Փառք Աստծուն: Ամեն:

**Դավիթ եղբայր
Օսեքիա**

ՀԱՐՑ ՈՒ ՊԱՏԱՍԽԱՆ

Միրելի՛ ընթերցողներ, պատասխանում ենք մի քանի հարցերի, որոնք խիստ կարևոր են յուրաքանչյուր քրիստոնյայի համար:

Հարց:

Կարելի՞ է արդյոք զբաղվել գուշակությամբ կամ գնալ գուշակողի, բախտ նայողի կամ էլ որևէ մեկի մոտ, ով փորձում է գուշակել քո ապագան սուրճով, խաղաքարտերով, աստղերով, ամպերով, ձեռքի ուրվագծերով և այլն:

Պատասխան:

Ո՛չ, չի կարելի, Աստծու Խոսքը խստիվ արգելում է: Ով որ այսպիսի բաներով է զբաղվում, Աստծու առջև պիղծ է ու գարշելի: Աստված այսպիսի մարդկանց անպատիժ չի թողնում: Ահա Աստծու Խոսքը՝ ուղղված գուշակներին ու բախտ նայողներին.

«Միսն արյունով չուտե՛ք. չհմայե՛ք և գուշակություն չանե՛ք» Ղևտ. 19.26:

«Քո ձեռքից կախարդությունները պիտի ոչնչացնեն, այլևս գուշակողներ չես ունենալու» Միքիա 5.12:

«Ձեր մեջ թող չգտնվի իր տղային կամ աղջկան կրակով անցկացնող կամ դիվական դյուբանքներ անող, գուշակող, հմայող, կախարդ, կամ վիուկ, կամ նշանագետ, կամ մեռելահարցուկ, որովհետև այս ամենն անողը Տիրոջ առջև գարշելի է, և այս գարշելի բաների պատճառով քո Տեր Աստվածը հալածում է նրանց քո առջևից: Քո Տեր Աստծո հետ կատարյալ կլինես, որովհետև այն ազգերը, որոնց դու տիրելու ես, գուշակների ու դյուբիչների է լսում, բայց քեզ քո Տեր Աստվածն այսպիսի բաներ անել չի թույլատրում» (Բ Երեմիայի 18.10-15):

«Քանի որ Իսրայելի տան մեջ այլևս ոչ մի ունայն տեսիլք կամ շողոքորթ գուշակություն չի լինելու» Եզեկիել 12.24:

Ծանոթություն. 2013թ., ԾՆ 10 (50)

Հարց:

Ամոթը լա՞վ բան է, թե՞ վատ:

Պատասխան:

Եթե մարդն ամաչում է վատ բանի համար, ապա դա լավ է, իսկ եթե ամաչում է լավ բանի համար, դա վատ է:

«Որովհետև ես Քրիստոսի ավետարանն ամոթ չեմ համարում, քանի որ այն Աստծո գործությունն է՝ ամեն հավատացողի փրկության համար, նախ հրեայի, և նույնպես հույնի» Հռովմ. 1.16:

«Չլինի թե ձեզնից մեկը չարչարվի որպես մարդասպան կամ գող կամ չարագործ կամ ուրիշի գործերին խառնվող, իսկ եթե չարչարվի որպես քրիստոնյա, թող չամաչի, այլ դրա համար թող Աստծուն փառք տա» Ա Պետրոս 4.15-16:

«Որպեսզի կրես քո անարգանքն ու ամաչես քո բոլոր արարքներից՝ նրանց մխիթարություն լինելու համար» Եզեկիել 16.54:

«Որպեսզի հիշես ու ամաչես և քո ամոթի պատճառով այլևս բերանդ չբացես, երբ քո բոլոր արածի համար քեզ քավություն հայթայթեմ,- ասում է Տեր Աստված» Եզեկիել 16.63:

Սիրելիներ, շատ հավատացյալներ ասում են, որ իրենց անեծք չի կաշի: Ուստի ուզում ենք պատասխանել այդ հարցին:

Հարց:

Հավատացյալներին անեծք կկաշի՞, թե՞ ոչ:

Պատասխան:

Եթե մի մարդ մեկ ուրիշի դեմ մեղք է գործում՝ մեղանչելով Տիրոջ առջև, նա հանցավոր է: Եթե նա չի խոստովանում իր մեղքը և չի հատուցում վնասը, այդ դեպքում հնարավոր է, որ վնաս քաշողի անեծքը կաշի:

Արժանի անեծքը գործություն ունի, իսկ ոչ արժանին չունի: Քրիստոսը պատվիրեց ոչ թե անիծել, այլ օրհնել:

«Օրհնեցե՛ք ձեզ հալածողներին, օրհնեցե՛ք ու մի՛ անիծե՛ք» Հռովմ. 12.14:

«Ինչպես ճնճղուկի թռչելը կամ ծիծեռնակի ճախրելը, այնպես էլ անեծքն առանց պատճառի չի գա» Առակաց 26.2:

«Բայց ես ձեզ ասում եմ. օրհնեցե՛ք ձեզ անիծողներին, բարի՛ք արե՛ք ձեզ ատողներին և աղոթեցե՛ք նրանց համար, ովքեր վատ են վարվում ձեզ հետ և հալածում, որպեսզի ձեր երկնավոր Հոր որդիները լինեք, որովհետև Նա Իր արևը ծագեցնում է և՛ չարերի, և՛ բարիների վրա, և ամձրև է ուղարկում թե՛ արդարների և թե՛ մեղավորների վրա» Մատթ. 5.44-45:

*Ուստի ով գիտե բարիք գործել, բայց
չի գործում, դա մեղք է նրա համար:
Հակոբոս 4.17*

Նոյն կաստանում ազնվական ու հարուստ մի մարդ շատ կարևոր գործի համար գնացքով հեռու քաղաք պիտի գնար: Երբ կայարան է հասնում, տեսնում է, որ տոմսարկղը փակված է, իսկ գնացքը երկու բուլեից մեկնելու է: Հաջորդ գնացքին չէր կարող սպասել, քանի որ գործը շատ կարևոր էր:

Հուզված վիճակում նա հանկարծ նկատում է, որ իր հայրենակիցներից ոմանք նույն քաղաքը գնալու համար արդեն նստած են վագոնի մեջ: Մարդը պաղատագին խնդրում է, որ նրանցից մեկնումեկն իր տոմսը վաճառի իրեն ու հաջորդ գնացքով գնա, բայց նրա աղաչանքն անպատասխան է մնում: Նույն վագոնի մեջ մի միսիոներ է լինում, որ այս մարդու հուզումնալից վիճակը տեսնելով՝ խղճում է նրան և անմիջապես գնացքից իջնելով ու տոմսը նրան տալով՝ շտապեցնում, որ վագոն բարձրանա: Հարուստ ազնվա-

կանը, իրեն անձանոթ ազնիվ բարերարի հասցեն վերցնելուց հետո, գոհունակ սրտով գնացք է բարձրանում:

Մի քանի օր հետո ազնվական հնդիկը գտնում է միսիոներին և, իր շնորհակալությունը հայտնելուց հետո, ուզում է նրանից իմանալ գաղտնիքը այն գործնական կարեկցության, որ իր ճգնաժամային պահին ցուցաբերել էր միսիոները, մինչդեռ իր հայրենակիցներն ու կրոնակիցները բոլորովին անտարբեր էին գտնվել:

Միսիոներն ասում է.

- Այդ փոքրիկ ծառայությունը ոչ թե ես արեցի քեզ համար, այլ իմ սրտի մեջ բնակվող Տեր Հիսուս Քրիստոսը: Նա է բոլոր ստեղծվածների Արարիչը և միակ Փրկիչը, որ հիմա քեզ էլ կարող է փրկել քո մեղքերից:

Մարդը հավատում է քարոզված ճշմարտությանը և ընդունում Հիսուս Քրիստոսին:

Աստված սեր է: Փիլիսոփաները փնտրում են Աստծուն, իսկ վերատիկն ծնված քրիստոնյաների մեջ ապրում է Աստված:

Սրտով սիրի՛ր Աստծուն, շուրթերով պատմի՛ր Աստծու մասին, իսկ գործերով մեծարի՛ր ու փառաբանի՛ր Աստծուն:

Օգոստինի, 2013թ., ՇՆ 10 (50)

Մի հյուրանոցում սարսափելի հրդեհ էր բռնկվել: Ռադիոյով և հեռախոսներով ահազանգում և զգուշացնում էին մարդկանց, որ դուրս գան իրենց սենյակներից: Մի սարսափելի խառնաշփոթ էր ստեղծվել:

Հրդեհը մարելուց հետո պարզվեց, որ հյուրանոցի բնակիչներից մեկը չկա: Խուլուհամր լինելով՝ նա չէր լսել բազմաթիվ զգուշացումները, մնացել էր իր սենյակում և զոհվել էր:

Տա՛ Աստված, որ մենք միշտ լսենք Նրա ձայնը, որ մեզ անդադար զգուշացնում է վտանգի մասին, և տա՛ Աստված, որ մենք էլ խուլուհամր չլինենք Նրա ձայնի առաջ:

Անցորդի ուշադրությունը գրավում է մի ուղևոր, որը կանգնած էր կայարանին պատկանող հեռախոսի խցիկում և փորձում էր զանգել ինչ-որ մեկին: Մթության մեջ նա չէր կարողանում հեռախոսագրքույկի մեջ գտնել իրեն անհրաժեշտ համարը: Ուղևորն օգնություն է խնդրում այդ կողմով անցնող բեռնակրից, որը նրան պատասխանում է. «Դուռը փակեք, և լույսը կվառվի»:

Դա ճշմարիտ է և վերաբերում է նաև Աստծու զավակներին ու նրանց աղոթքի կյանքին: Աստծու զավակներին անհրաժեշտ է ամենից առաջ մտնել իրենց «ներքին սենյակ և դուռը փակել»: Այդ ժամանակ նրանց կբացվի աղոթքի ուժը, նրա լույսը, և հասկանալի կդառնա Աստծու կամքը: Փակ դուռն Աստծու զավակին կգատի արտաքին աշխարհից և հնարավոր կդարձնի նրա լիարժեք շփումն Աստծու հետ:

Աստծու գիրքը մեզ մեղքից հեռու է պահում, բայց երբ այն չենք կարդում, մեղքն է մեզ Աստծու գրքից հեռու պահում:

ԱՍՏՎԱԾ ՀՈԳԻ Է

Պատմում են, որ մի կռապաշտ քաղափոր շատ հռչակավոր մի փիլիսոփայի հարցրել է. «Ո՞վ է Աստված»: Փիլիսոփան խնդրել է, որ քաղափորը մեկ օր ժամանակ տա, որպեսզի ինքը, խորհելով, կարողանա ճիշտ պատասխան տալ:

Իրեն տրված մեկ օրն անցնելուց հետո փիլիսոփան քաղափորից երկու օր էլ է խնդրում, և երբ երկու օրն անցնում է, քաղափորից չորս օր էլ է խնդրում: Թաղափորը, զարմանալով, հարցնում է պատճառը: Փիլիսոփան պատասխանում է. «Դա շատ զարմանալի մյուս է, մեծ գաղտնիք է. որքան քննում եմ Աստծուն, այնքան ավելի անիմանալի և անճառելի է ինձ համար դառնում: Աստված մարդկային խելքից վեր մի էակ է»:

ՔՐԻՍՏՈՍ ԵՎ ԻՐ ԽԱՉԸ

Հյուսիսային Ամերիկայի հնդիկներից մեկը փրկվելուց հետո այս վկայությունը տվեց ժողովրդին.

- Եղբայրներ, ես մի ժամանակ հեթանոս էի և գիտեմ, թե հեթանոսներն ինչպես են մտածում: Մի անգամ մեզ մոտ մի քարոզիչ եկավ և սկսեց բացատրել, որ Աստված կա, իսկ մենք նրան ասացինք՝ ետ գնա այնտեղ, որտեղից եկար: Մի ուրիշ քարոզիչ էլ եկավ ու մեզ ասաց, որ սուտ չխոսենք, զոդություն չանենք, օղի չխմենք և այլն: Բայց մենք նրան էլ ուշադրություն չդարձրինք:

Վերջապես մի օր մեկ ուրիշը եկավ իմ տնակն ու ասաց. «Ես ձեզ մոտ եկել եմ երկինքն ու երկիրն ստեղծող Տիրոջ անունով: Նա ինձ ուղարկեց ձեզ տեղեկացնելու, որ Ինքը ձեզ պիտի երջանկացնի ու պիտի ազատի խեղճությունից ու տանջանքից: Այս նպատակի համար Նա մարդ դարձավ և Իր արյունը թափելով՝ Իր կյանքը մեղավորների համար փրկանք տվեց»:

Նրա այս խոսքերը չկարողացա մոռանալ: Դրանք պատմեցի մյուս հնդիկներին, ու հոգևոր արթնություն սկսեց մեր մեջ: Փառք Աստծուն, որ հեթանոսներին օգնության հասնող և նրանց խավարից լույսի առաջնորդող զորությունը Քրիստոսի կրած չարչարանքների և թափած Արյան մեջ է:

Աշխարհում ոչինչ չկա ավելի մեծ, քան Հիսուս Քրիստոսը, իսկ Հիսուս Քրիստոսի մեջ ոչինչ չկա ավելի մեծ, քան Նրա զոհը:

Պասկալ

Օգոստոսի 2013թ., № 10 (50)

ՎԿԱՅՈՒԹՅՈՒՆ

«Աղեկ եղավ որ վշտացա, քանզի առաջ,
քանի դեռ չէի վշտացել, կը մեղանչեի...»

Ես Ջուլիետա քույրն եմ, Ավանի տարածքից: Երբ Տիրոջ Խոսքը լսեցի, աշխարհն ինձ համար ոչինչ դարձավ, և թվում էր, թե լավ հոգևոր եմ: Մի միևնույն տղա ունեի, որին մենակ էի մեծացրել: Մենք շատ կապված էինք իրար հետ, և ես փափագում էի, որ որդիս էլ ընդունի Տիրոջը, բայց, ավաղ, տղաս չէր ցանկանում լսել: Նա ավելի շատ սիրում էր իր ընկերական շրջապատը և Հիսուսի մասին լսել չէր ուզում: Շատ անգամ իմ խնդրանքով եղբայրներն այցելեցին մեզ, խոսեցին Աստծու մասին, բայց ապարդյուն: Վերջապես հույսս դրեցի Աստծու վրա և սկսեցի աղոթել:

Անցան շատ տարիներ: Արցունքներով խնդրում էի Տիրոջը, որ որդուս բերի Իր փարախը: Համաձայն էի, որ Աստված Իր կերպերով փոխի որդուս սիրտը:

Անսպասելիորեն տղաս հիվանդացավ: Անտանելի ցավեր ուներ որովայնի շրջանում: Հետազոտությունից պարզվեց, որ լեղապարկի քաղցկեղ ունի: Որդուս վիրահատեցին, բայց արդեն ուշ էր. ասացին, որ ընդամենը երկու ամսվա կյանք է մնացել:

Հիվանդության ընթացքում Լևոնս Հիսուսին ընդունեց որպես իր Տեր ու Փրկիչ: Նա խոստովանեց իր մեղքերը, ջրով մկրտվեց, Հիսուսին շատ սիրեց:

Նա ինձ նույնիսկ հանդիմանում էր լաց լինելուս և ավելորդ խոսքերիս համար: Նա տվեց իր առաջին ու վերջին տասանորդը և պատվիրեց մեր բնակարանը նվիրել եկեղեցուն:

Իմ Լևոնը մնջեց, և վկայությունով ու Տիրոջ Խոսքով փրկության արժանացավ, Հիսուսի հետ լինելու երանությունն ունեցավ:

Ես, իհարկե, բաժանումը շատ ծանր եմ տանում, որովհետև միայնակ եմ մնացել: Տխրությունն ու վիշտը շատ բան են սովորեցնում Աստծուն հավատացող մարդուն, բացում են աշխարհի ունայնությունը...

Որդուս մահից երկու տարի է անցել: Այդ ընթացքում ես շատ բան եմ հասկացել: Հասկացել եմ, որ հավիտենական կյանքը հեշտությամբ չի տրվում, որ նեղությունը, վիշտը, հալածանքը և դժվարությունները բարիք են բերում հավատացյալի կյանքում:

Աստված լսում է մեր բոլոր աղոթքներն ու տեսնում է մեր հոգու կարիքը: Ես այսօր Դավիթի մման կարող եմ ասել. «Աղեկ եղավ որ վշտացա, քանզի առաջ, քանի դեռ չէի վշտացել, կմեղանչեի»: Ես առաջ կույր էի ու Հոբի մման ականջի ծայրով էի լսել Աստծու մասին: Իմ Լևոնը իր ապաշխարությամբ ինձ ավելի մոտեցրեց Աստծուն: Ամեն:

ՎԿԱՅՈՒԹՅՈՒՆ

«Ես ձեզ որք չեմ թողնի. կգամ ձեզ մոտ» Հովհ. 14.18:

2013թ. հոկտեմբերի 3-ին մայրիկիս հետ ունեցա մի փոքրիկ, բայց շատ ազդեցիկ վիճաբանություն, որի պատճառը Տեր Հիսուսին թողնելն էր: Ես նկրոզ ունեմ, և վիճաբանության օրը խիստ բարկացա ու որոշեցի ինքնասպան լինել: Այդ մտքի հետ համաձայնելով՝ առանց վարանելու քայլերս ուղղեցի դեպի դուռը: Ես վազում էի, մայրս՝ իմ ետևից: Վազելիս ոտքերումս սուր ցավեր զգացի, ոտքերս բռնվեցին, չէի կարողանում վազել:

Ծնողներս, մեր ընտանիքի բոլոր անդամները և իմ ընկեր-ընկերուհիները երես էին թեքել ինձնից: Ես կարծում էի, թե Հիսուսը մույնպես ինձ թողել է, և ես այլևս պետք չեմ Նրան: Մակայն իրականում այդ ես էի թողել Հիսուսին, ոչ թե Նա՝ ինձ:

Փառք Տիրոջը, Նա թույլ չտվեց, որ ես հիմարություն գործեմ: Նույն օրը ես վիճաբանության մասին պատմեցի մեր քույրերից մեկին՝ Սիլվային, որ մաս մեր ազգականն է: Ձրուցեցինք, և նա ինձ տվեց «Բարի Լուր» ամսագիրը: Կարողալու ընթացքում Հիսուսը խոսեց իմ սրտի հետ ու մխիթարեց: Ամսագրում աչքս ընկավ մի վերնագրի. «Չվախենանք փորձություններից»: Այս խոսքն ինձ մխիթարեց, բայց ոչ լիովին: Տերը մորից խոսեց իմ սրտի հետ, երբ ամսագրում կար-

դացի մի բանաստեղծություն, որում ասվում էր.

*Եթե քո կյանքում լքվես բոլորից,
Ու ծնողդ անգամ եթե քեզ թողնի,
Հիշի՛ր Հիսուսին, որ քեզ խոստացավ.
«Քեզ որք չեմ թողնի ու կգամ քեզի»:*

Սա դեռ ամենը չէր: Տերն ուրիշ կերպ էլ խոսեց ինձ հետ. «Աստված հավատարիմ է և չի թողնի ձեզ, որ ձեր կարողությունից ավելի փորձվեք, այլ փորձության հետ կտա նաև ազատվելու միջոց, որ կարողանաք այն կրել» Ա Կորնթ. 10.13: Տերը «Բարի Լուրի» միջոցով նաև հարցրեց. «Ինչպե՞ս ես քայլում Քրիստոսի հետ, ինչպե՞ս ես վերաբերվում Քրիստոսին»: Իսկապես, ինչպե՞ս եմք քայլում Քրիստոսի հետ և ինչպե՞ս եմք վերաբերվում Նրան:

Սիրելի քույրեր, սիրելի եղբայրներ, դիմում եմ ձեզ. եթե դուք լքված լինեք բոլորի կողմից ու ինձ նման մտածեք, թե Տերն է ձեզնից երես թեքել, հիշե՛ք, որ Տերն ասել է. «Քեզ որք չեմ թողնի: Եթե ծնողներդ անգամ քեզ թողնեն, ես քեզ բնավ չպիտի թողնեմ»:

Ասածու Սուրբ Հոգին ինձ հիշեցրեց վերջին օրերին մասին Ասածու Խոսքը, որ ասում է. «Եվ եղբայրը

Ծնված էմք, 2013թ., ՕՆ 10 (50)

եղբորը մահվան պիտի մատնի, և հայրը՝ որդուն, և որդիները պիտի ելնեն իրենց ծնողների դեմ և մահվան մատնեն նրանց.... Մարդու թշնամիներն իր ընտանիքից պիտի լինեն» Մատթ. 10.21,36:

Հիմա հասկանում ու գղջում եմ այն ամիսների համար, որ ապրել եմ առանց Տեր Հիսուսի: Տիրոջ շնորհիվ մեր ընտանիքում հիմա խաղաղություն է,

ես մեր տանն եմ՝ ողջ ու առողջ:

Պի՛նդ բռնեք Տիրոջը, ու ինչ էլ պատահի՝ հիշե՛ք, որ Տերն ասել է. «Ես ձեզ հետ եմ մինչև աշխարհի վերջը»: Սա ոչ երազ է, ոչ էլ հեքիաթ, սա Տիրոջ հրաշքն է:

**Լուսինե քույրիկ, 16 փարեկան
Շնեգավիթ**

Ն Վ Ե Բ Մ Ա Տ Ա Ն Ի Ն

Մի անգամ մի հովիվ հավատացյալ ժողովրդին կոչ է անում, որ իրենց նվերները բերեն ու խորանի առջև դնեն: Նվիրատուների մեջ աչքի է ընկնում մի կաղ աղջիկ, որ մատից հանում է իր մատանին և խորանի վրա դնում:

Հավաքույթից հետո հովիվն իր մոտ է կանչում բարեպաշտ աղջկան, գովում է նրա արարքն ու ասում. «Աղջիկս, մատանիդ քեզ ենք վերադարձնում, այսօր նվերները շատ առատ եղան»: Աղջիկը տրտմած պատասխանում է. «Այս մատանին ես ձեզ չեմ տվել, պատվելի՛, ես այն տվել եմ իմ Փրկիչ Հիսուս Քրիստոսին»:

Այս կաղ աղջիկը, ինչպես նաև աղքատ որբեալյրին, մեզ սովորեցնում են տալու շնորհքը: Տիրոջ աչքերը շարունակ մեզ են նայում:

Խաղաղությունը ոչ թե բարիք դիզելով, այլ ունեցածը բաշխելով է առաջ գալիս: Որչափ ուրիշին ես ուրախացնում, այնչափ դու ես ուրախանում:

Էռնեստ Հեմինգուեյն իր սրացած Նոբելյան մրցանակից մի մեծ գումար է նվիրաբերում, որի կապակցությամբ ասում է. «Հարսությունը կարողանում ես ճիշդ փնթրիկնել այն ժամանակ, երբ բաժանում ես»:

Հ Պ Ա Ր Տ ՈՒԹ Յ ՈՒՆԸ Մ Ե Ղ Թ Է

«Եթե մեկը սիրում է աշխարհը, Հոր սերը նրա մեջ չէ, որովհետև այն ամենը, ինչ աշխարհում է՝ մարմնականի ցանկությունը, աչքերի ցանկությունը և կյանքի հպարտությունը, ոչ թե Հորից է, այլ աշխարհից» Ա Հովհ. 2.16:

Ընդհանուր առմամբ մարդը հպարտ է և հարուստ երևակայություն ունի: Գիտենք, որ պարծենկոտությունն ու հպարտությունը մյուսների վրա բնավ էլ հրաշալի ազդեցություն չեն գործում: Ուստի հաճախ գերադասում ենք մեր անձին այդքան էլ շատ կարևորություն չտալ, արտաքնապես երևութական չդարձնել դա: Բայց նախընտրելի է, իհարկե, որ այն բխի բնականորեն: Եթե փորձենք համեստ լինել մեր ուժեղության մեջ և ցուցաբերենք օրինականության մոդել, այդ ժամանակ մեր սրտերում իսկապես հպարտ կլինենք մեր նպատակը կլինի հնազանդությամբ ազդել ուրիշների վրա:

Հպարտությունը նողկալի է Աստծու համար (Հակոբոս 4.6): Հպարտը երբեք չի հասնի Աստծու տաճարը, քանի որ Նրա համար ավելին է համեստությունը:

Հպարտությունը ևս անցողիկ է (Եսայի 2.12): Աստված դատելու է բոլոր հպարտներին: Նույնիսկ բոլոր ճշմարիտ քրիստոնյաները պետք է աչալուրջ լինեն և զգուշանան ցանկացած հպարտությունից: Նրանք պետք է ոչ թե հաճոյանան մարդկանց, այլ հարաբերվելու եզրեր փնտրեն Աստծու հետ:

Ա Գ Ա Հ ՈՒԹ Յ ՈՒՆԸ Մ Ե Ղ Թ Է

Երկու ընկեր զինվորական ծառայությունից տուն են վերադառնում: Մեկն ամուրի է, իսկ մյուսն ընտանիք ունի: Ամուրին յոթ ոսկի է ունենում, իսկ ընտանիք ունեցողը՝ մեկ: Ամուրին մտածում է. «Ի՞նչ եմ անում այս յոթ ոսկին, եթե ընտանիք չունեմ», և վեցը տալիս է ընկերոջը, բայց ընկերն, իմանալով, որ նրա մոտ դեռ մեկ ոսկի մնացել է, սպանում է ընկերոջը, որպեսզի դրան էլ տիրանա:

Տեր Հիսուսն ասում է. «Տեսե՛ք և զգուշացե՛ք ազահությունից, որովհետև մարդու կյանքն իր ունեցվածքի շատության մեջ չէ» Ղուկաս 12.15:

Ինչպես ցեցն է քրքրում հագուստը, այնպես նախանչը՝ մարդուն: Հաջողությունը ծնում է ընկերներ, իսկ դժբախտությունը նրանց փորձում է:

Օգոստոսի 2013թ., №10 (50)

ՔՐԻՍՏՈՍ ԲԱՐԵԽՈՍ Է

Ի կյանքով Հիսուսին նմանվել ցանկացող մի հռչակավոր քարոզիչ երազում տեսնում է, որ մեռած է և, երկնքի դռան առջև կանգնած, ներս մտնելու համար դուռն է թակում: Նրան ասվում է. «Նախ՝ ամբողջ աշխարհի Դատավորի առջև պիտի կանգնես և հաջող քննությունից հետո միայն կարողանաս ներս ընդունվել»: Այսպես կանչվում է Դատավորի մոտ, և նրան մի քանի հարցեր են տրվում. «Աշխարհում արդար և առանց մեղքի կյանք ապրե՞լ ես»: Մարդը ցավով «ոչ» է ասում: «Դու քո շրջապատի մարդկանց հետ եղե՞լ ես միշտ քաղցր ու ներող»: «Ավաղ, ցավում եմ, որ այս կետի մեջ էլ հանցավոր եմ»: «Դու միշտ եղե՞լ ես արդար, հավատարիմ և ողորմած»: «Վախենում եմ, որ չեմ եղել»: Որքան հարցեր են տրվում, այնքան նրա վիճակն ավելի է դժվարանում: Այս մարդն արդեն հուսահատության շեմին էր, երբ Աթոռի շուրջն սկսեց ավելի պայծառանալ, և մի քաղցր ձայն լսվեց. «Ո՛վ Հայր, Ես ճանաչում եմ այս մարդուն, որը թեև շատ կողմերով տկար ու հանցավոր է, սակայն աշխարհում Ինձ չուրացավ, Ես էլ հիմա Քո առջև նրան չեմ ուրանում»: Երբ այս խոսքերն ասվեցին, քարոզիչն արթնացավ:

Ահա Քրիստոսի բարեխոսության նշանակությունը:

*Ահա՛, հիմա է ընդունելի ժամանակը,
ահա՛, հիմա է փրկության օրը:
Բ Կորնթացիս 6.2*

Մի հանքագործ հավաքույթի է գնում, լսում է քարոզը և զգալով, որ քարոզված խաղաղությունն իր մեջ չկա, հավաքույթի վերջում մնում է, որպեսզի քարոզիչն աղոթի իր համար: Քարոզիչն աղոթում է, բայց նա խաղաղություն չի զգում: Խնդրում է, որ նորից աղոթի: Նորից է աղոթում, բայց դարձյալ խաղաղություն չի ունենում: Քարոզիչն ասում է, որ արդեն ուշ է, թող հանքագործը գնա տուն, և տանը կզգա այդ խաղաղությունը: Հանքագործը չի ուզում գնալ՝ ասելով, որ մյուս օրը գուցե ուշ լինի, իսկ ինքը հենց այդ օրն է ուզում ունենալ այդ խաղաղությունը: Միասին նորից այնքան են աղոթում, մինչև ստանում է ցանկալի խաղաղությունը: Եվ իրոք, հաջորդ օրն արդեն ուշ կլիներ, որովհետև հաջորդ օրը հանքագործն աշխատանքի վայրում՝ հանքում, դժբախտ պատահարից մահանում է:

ՄԻՐԵԼԻ ԸՆԹԵՐՅՈՂ

Աստված սիրում է Ձեզ և ուզում է, որ Դուք հավատաք Իրեն ու փրկություն ունենաք:
Այդ մասին Հովհ. 3.16-ում կարդում ենք.

«Կամ զի Աստուած այնպէս սիրեց աշխարհը, մինչև իր միածին Որդին տուաւ՝, որպէս զի ով որ անոր հաւատայ՝ չկորսուի, հապա յաիտենական կեանք ունենայ»:

Եթե Դուք ուզում եք ավելի մոտիկից ծանոթանալ Աստծուն և Նրա Խոսքին, կարող եք դիմել հետևյալ հեռախոսահամարներով.

ԵՐԵՎԱՆ

Ավան	094-57-07-36	Վարդանյան	Մովսես
Էրեբունի	093-53-43-68	Բարսեղյան	Մնացական
Կենտրոն	093-53-25-26	Ամիրբեկյան	Նրահար
Կոմիտաս	093-26-20-72	Ալավերդյան	Սարգիս
ՏԱԹ (Բանգլադեշ)	094-65-70-43	Սահակյան	Վարդան
Նորքի մասիվ	099-87-38-88, 077-87-38-80	Ղազարյան	Անարոն
Նորքի մասիվ	099-56-65-44	Գրիգորյան	Եփրեմ
Շենգավիթ, Զարբախ	094-52-96-59	Մանգիկյան	Անդրանիկ
Զերմուշկա	093-43-63-27	Սարգսյան	Մուրադ
Քանաքեռ, Զեյթուն	093-53-25-26	Ամիրբեկյան	Նրահար
3-րդ մաս	094-52-96-59	Մանգիկյան	Անդրանիկ

ՇՐՋԱՆՆԵՐ

Արուսյան	094-34-75-91	Զաքարյան	Սամվել
Ալավերդի	094-30-80-40	Դավիթյան	Վալերի
Աշտարակ	055-66-82-06, 099-66-82-06	Ադիկյան	Լևոն
Աղստան	093-77-06-70, 091-77-06-70	Գալուստրյան	Միշա
Արարատ	094-20-60-36	Ներսիսյան	Նորիկ
Արթիկ	077-70-28-38, 055-59-99-22	Փիլոյան	Պողոս
Արմավիր	077-84-45-05	Ալոպյան	Վազգեն
Արտաշատ	093-72-48-88	Նամբարձումյան	Վաչագան
Արտաշատ (գյուղերը)	093-83-71-31	Վարդանյան	Անդրանիկ
Արտաշատ (Ագարակյան)	098-46-12-61	Թուփոյան	Սյուրյա
Գավառ	093-68-84-92	Մանուկյան	Վարուժան
Դիլիջան	093-18-77-33	Սահակյան	Սասուն
Եղեգնաձոր	077-40-26-24	Մարտիրոսյան	Արզուման
Զանգեզուր	094-00-94-08	Մարդյան	Միկել
Էջմիածին	093-88-68-74	Նովակիմյան	Ռոբերտ
Իջևան	098-99-55-84	Մարգարյան	Լևոն
Նրադյան	094-22-33-15	Օհանյան	Աշոտ
Ղարաբաղ	094-00-94-08	Մարդյան	Միկել
Մասիս	091-71-62-64, 093-71-62-64	Տարությունյան	Մելսիկ
Մարտունի	093-86-30-13	Արշակյան	Մելիք
Նոյեմբերյան	094-92-01-90	Նալչատարյան	Ռուբեն
Շիրակի մարզ	099-30-79-69	Դարմանյան	Գրիշա
Զարենգավան	077-48-48-97	Սվարյան	Սարգիս
Սպիտակ	094-92-00-60	Վարդանյան	Մարգար
Սևան 1	093-53-25-26	Ամիրբեկյան	Նրահար
Սևան 2	077-99-45-48	Սարգսյան	Աշոտ
Վանաձոր	094-92-00-03	Խաչատրյան	Արթակ
Վանաձոր	093-08-71-29	Նազարյան	Ավետիք
Վարդենիս	094-91-44-80	Նշանյան	Տոյիկ
Վեդի	094-03-26-16	Աղաբեկյան	Գառնիկ (Ռուբիկ)
Տաշիր	093-03-84-33	Մուքիսյան	Նորիկ
Տավուշ	093-43-72-33	Օհանյան	Արթուր

ԱՍՏՎԱԾ ՈՂՈՐՄԱԾ Է

*Քանի որ Տերը բարի է, Նրա ողորմությունը հավիտյան է,
ու Նրա ճշմարտությունը՝ սերնդից սերունդ:*

Մաղմոս 100.5

*Քանի որ անողորմ է լինելու նրա դատաստանը, ով
ողորմած չի եղել, իսկ ողորմությունը գերազանցում է
դատաստանին:*

Հակոբոս 2.13

*Այսպես է ասում Չորաց Տերը. «Արդար դատո՞վ
դատեցեք և ողորմություն ու գթություն ցույց տվե՞ք՝
յուրաքանչյուրդ իր եղբորը, որբեայրուն ու որբին,
օտարականին ու աղքատին մի՛ գրկեք, և չեզանից ոչ մեկն
իր եղբոր դեմ չարություն բողջմածի իր սրտում»:*

Չաքարիա 7.9-10

*Նա, ով ծածկում է իր մեղքերը, հաջողություն չի ունենա,
բայց ով խոստովանում ու հեռանում է դրանցից,
ողորմություն է գտնելու:*

Առակաց 28.13

*Ինչպես որ հայրն է գթում իր որդիներին, այնպես էլ
Տերն է գթում Իրենից վախեցողներին:*

Մաղմոս 103.13

*Բայց Տիրոջ ողորմությունը հավիտյանս հավիտենից
Իրենից վախեցողների վրա է, ու Նրա արդարությունը՝
որդիների որդիների վրա:*

Մաղմոս 103.17